

4. Четвърто основание — нарушение на член 266 ДФЕС:

— Комисията е нарушила член 266 ДФЕС, като не е изпълнила съдебното решение от 2010 г. От писмото на Комисията е видно, че тя е взела окончателно решение да не приема ново изрично решение, в което да определи точния размер на сумата, която жалбоподателят трябва да плати, въпреки задължението ѝ да го направи, произтичащо от съдебното решение от 2010 г. Поради това с писмото Комисията изразява категорично и окончателно намерението си да не изпълни задълженията си по член 266 ДФЕС.

5. Пето основание — нарушение на принципа на пропорционалност:

— Комисията не е спазила принципа на пропорционалност, като е разпоредила на жалбоподателя да плати лихва за забава във връзка с глоба, чийто размер не е бил ясно определен и която е била изцяло отменена, без Комисията да приеме ново окончателно решение относно размера на глобата, която жалбоподателят трябва да плати. Целите, които се преследват с правилата, предвиждащи право на Комисията да изисква плащането на лихва за забава по други дела, не са налице в настоящия случай. При условията на евентуалност, най-малко е непропорционално да се изисква заплащане на лихва със санкционен характер, след като жалбоподателят е бил възпрепятстван да избегне този разход поради самите действия на Комисията.

6. Шесто основание — грешка при прилагане на правото от страна на Комисията при отказа ѝ да освободи банковата гаранция на жалбоподателя вследствие на съдебното решение от 2010 г.:

— с посоченото съдебно решение Общият съд отменя решението от 2005 г., с което първоначално са наложени глоби, като вследствие на това Комисията не може да упражни правно средство срещу жалбоподателя до приемането на ново решение. С отказа си да освободи банковата гаранция след постановяването на съдебното решение от 2010 г. Комисията нарушава това решение. Тази грешка при прилагане на правото води пряко до допълнителни разходи за жалбоподателя, свързани със запазване на банковата гаранция. При условията на евентуалност, Комисията е трябвало поне да намали размера на банковата гаранция веднага след постановяване на съдебното решение до максималната стойност, определена от Общия съд.

Жалба, подадена на 22 септември 2014 г. — Италия/Комисия

(Дело T-673/14)

(2014/C 409/73)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Република Италия (представители: A. De Stefano, avvocato dello Stato, G. Palmieri)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Италианското правителство обжалва пред Общия съд на Европейския съюз връченото на 10 юли 2014 г. Решение С (2014) 4537 окончателен на Европейската комисия от 9 юли 2014 г. относно учредяването от дружеството SEA S.p.A. на дружеството Airport Handling S.p.A.

С решението Европейската комисия започва формално разследване срещу Италианската република, приемайки за установено, че:

- учредяването от дружеството SEA S.p.A. на дружеството Airport Handling S.p.A. и последвалото внасяне като капитал на сумата 25 милиона евро представлява несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ;

— дружеството Airport Handling S.p.A. може да се счита за приемник на дружеството SEA Handling S.p.A., което продължава да използва по този начин получените от последното помощи, предмет на Решение С (2012) 9448 окончателен от 19 декември 2012 г., а от това следва, че Airport Handling S.p.A. е встъпило в задължението на SEA Handling S.p.A. да възстанови тези помощи.

Жалбоподателят излага седем правни основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първото основание е изведено от нарушението и неправилното прилагане на принципа за лоялно сътрудничество и на членове 10 и 13 от Регламент (ЕО) № 659/1999 г.

— Обжалваното решение било прието без да се вземат под внимание предоставените от италианските власти доказателства и данни на етапа на предварителното производство и в нарушение на многократно потвърждавания от Съда принцип, че Комисията и държавите членки са длъжни да си сътрудничат лоялно, за да преодолеят трудностите, които възникват на етапа на осъществяване на дадено решение за възстановяване на държавна помощ.

2. Второто основание е изведено от нарушението и неправилното прилагане на принципа на полагане на дължима грижа и за безпристрастност в действията на администрацията.

— На етапа на предварителното разследване Комисията не разгледала с дължима грижа предоставените от италианските власти данни, поради което основала обжалваното решение на погрешно пресъздадени обстоятелства.

3. Третото основание е изведено от нарушението и неправилното прилагане на принципа на предпазливост и пропорционалност в действията на администрацията.

— Обжалваното решение нарушавало тези принципи, предполагащи да се изчака поне постановяване на съдебните решения на първа инстанция в производствата, образувани срещу Решение С (2012) 9448 окончателен от 19 декември 2012 г., което представлявало преждевременно вмешателство в началния етап от дейността на предприятието.

4. Четвъртото основание е изведено от нарушението и неправилното прилагане на членове 108, 120, 145 и 146 ДФЕС.

— С погрешното пресъздаване на обстоятелствата обжалваното решение препятствало SEA S.p.A. да осъществява дейност на пазара на наземни услуги на летищата в Милано и да гарантира приемственост на услугите в качеството му на оператор на тези летища.

5. Петото основание е изведено от нарушението и неправилното прилагане на член 108 ДФЕС поради позоваването на предполагаема приемственост между търговската дейност на SEA Handling и тази на Airport Handling.

— В обжалваното решение била допусната грешка с твърдението, че е налице правоприемственост между SEA Handling S.p.A. и Airport Handling S.p.A.

6. Шестото основание е изведено от нарушението и неправилното прилагане на член 108 ДФЕС поради позоваването на предполагаема отговорност на държавата за твърдяната помощ.

— В обжалваното решение била допусната грешка с твърдението, че публичните власти са отговорни за решението на SEA S.p.A. да учреди Airport Handling S.p.A. и да му предостави първоначален дружествен капитал.

7. Седмото основание е изведено от нарушението и неправилното прилагане на член 108 ДФЕС поради позоваването на предполагаема липса на икономическа целесъобразност.

— В обжалваното решение била допусната грешка с твърдението, че решението на SEA S.p.A. да учреди Airport Handling S.p.A. не отговаря на поведението на предпазливия икономически оператор, който действа в рамките на пазарна икономика.